

M. Fany Ferfil 11-24-9
1920 Belmont Rd.AMERICAN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 73

CLEVELAND 3, O., WEDNESDAY MORNING, APRIL 13, 1949

LETO LI.—VOL. LI.

VESTI IZ SLOVENIJE

ZUPNIK ZAVBI UMRL. — Rev. Ivan Zavbi, dolgoletni župnik v Ambrusu na Dolenjskem, je umrl. Tako se glasi poročilo, ki ga je prejel Frank Vidmar, 1079 E. 68. St. v Clevelandu. Pokojni župnik je bil star že 80 let. Bil je vzorni dušni pastir, nad vse skrben za svoje župljane. Ljudstvo ga je ljubilo in mu sledilo. Njegova župnija in občina je bila vzorna v vsakem oziru. Zato, ker je bil Ambrus prvi med katoliškimi občinami, prvi pri vsaki katoliški stvari v Sloveniji, je bil pa tudi med največjimi mučeniki, ki jo nastrojilo komunistično nasilje.

MARIBORSKI POMOŽNI ŠKOF je zaprt. Kakor smo že omenili, je zaprt mariborski pomožni škof Dr. Držečnik. Drže ga v zaporu že več mesecev, pa še nihče ne ve zakaj. Verjetno je s tem v zvezi denuncijantska izjava iniciativnega sekretarja jata izdajalskih duhovnikov.

STOLNI DEKAN DR. KIMOVEC v zaporu. Stolni dekan Dr. Kimovec, znani slovenski glasbenik in pevovodja je tudi v zaporu že več mesecev. Njega so bili že poprej zaprli, pa ga potem izpustili. Dr. Kimovec je že v visoki starosti in je bil vse svoje življenje bolehen na pljučih.

LETOSNJA ZIMA je bila tudi v Sloveniji splošno blaga. Snega ni bilo skoro nič. V Ljubljanski okolici in po Dolenjskem je bilo smučanje nemogoče. V Planici pa so vendar imeli tudi tekme. To je bilo zelo dobro za vse, ker kurjave skoro ni bilo dobiti.

SLAŠČICARNE v Ljubljani sploh ne delajo. Ni sladkorja, ni čokolade, ni bombonov, ni slaščic in ne piškotov. Okna so prazna, kakor med nobeno svetovno vojno niso bila.

VINA TUDI NI. — Zadnje čast je tudi vina zmanjkalo. V večernih urah ga dele državna podjetja v količinah po 2 decilitra. Pa je treba stati v dolgih vrstah, da ga sploh dobiš. V kavarhah je pa vino v buteljkah po 140 din liter. Pijanec se pa v Sloveniji še vidi. Se zadovoljujejo tudi s špiritom in vsakovrstnimi drugimi geruši. V družabnih lokalih je puščoba.

ČE GREŠ NA POT po Sloveniji, moraš dandanes vzeti vse s seboj. To posebno čutijo turisti, ki so včasih vedeli, da bodo postreženi kamorkoli so šli. Sedaj tudi denar v žepu ne pomaga nič.

ČIŠČENJE MED KOMUNISTI. — V zadnjem času je bilo zaprtih veliko ljudi. Iz družine Logar v Horjulu kar trije. Janez je bil pomočnik prosvetnega

Trl na dan

Če boste obdržali zase, vam bomo nekaj zaupali, namreč: vojne ne bo! Morda kje kakšna majhna praska, splošne vojne pa ne bo.

Naj se v Moskvi še tako derejo in žugajo, streljati pa ne bodo začeli. Pa veste zakaj ne? Zato, ker imajo strah!

V Moskvi vedo, česar kajzer Viljem in Hitler nista vedela: da bo Amerika prva v vojni, če bo začel kdo nagajati. In to bo pridržalo prste na petelinu pri puški, če kaj vemo.

ministra še nedavno, sedaj je pa v luknji. Zaprt je dr. Leo Svetek, bivši tožilec dr. Kobe in še in še.

ČE ČITAŠ MATIJAŽEV GLAS, ki ga menda tiskajo in širijo reakcionarji, dobiš kar pet let brezplačnega oskrbovanja na državne stroške.

PRIOR KRIŽANSKEGA REŠENJA DA Valerijan Učak je tudi zaprt že mesece in mesece. Kaj so temu očitali, ne ve nihče, ker se nikoli ni bavil s politikom. Red je sedaj itak brez vsakega premoženja in celo križevniško cerkev bi radi dobili starokatoliški za svoje namene in v svojo last.

Važna objava sponzorjem beguncev

IRO podružnica v Celovcu na Koroškem (Kaernten, Klagenfurt) razpošilja neko pismo v več jezikih begunskim sponzorjem v Ameriki.

Glavna vsebina pisma je poziv, da naj sponzor takoj prijavi svoje begunce pri D. P. Commission v Washington, D. C.

Razumljivo je, da so radi tega sponzorji zbegani in se vprašujejo kaj to pomeni. Nič drugega kot to, da za ameriške urade v Evropi velja pregovor, da levica ne ve, kaj dela desnica. Vidite tale naš urad v New Yorku, v katerega pošilja pi sarna Lige vse vloge za begunce, skrbí za to, da je vsak begunec priglasi pri D. P. Commission v Washingtonu predno gre do papirji zanj v Evropo. Torej: vse kar se v tistem pismu iz Celovca zahteva, je že bilo že vse vaše begunce davno opravljeno in urejeno. Vrzite tisto pismo od IRO v Celovcu med smeti.

V Washington ne pišite, ker bi s tem nakopali le novega ne potrebnega dela sebi in drugim. Če iz pisma vidite, da je kako ime ali naslov sponzorja ali begunca napačno zapisan, potem pošljite tisto pismo ali pisarni Lige ali pa podpisane, da bomo popravili kar je treba.

Zakaj IRO v Celovcu vsega tega ne ve, jaz ne morem pojasniti. Žal IRO postavlja v svoje urade večkrat neznane ljudi, ki razmetavajo brez potrebe denar, ki bi tako kravro prav prišel tistim za katere je IRO ustanovljena — beguncem.

V ostalem pa: Spomnite se, kako sem že pred meseci opominjal v koloni "Odprti srce. odprti roke" k potrpežljivosti v zadevi vselitve beguncev po DP postav iz leta 1948.

Ponavljam: Potrpljenje. Rev. Bernard Ambrožič OFM, War Relief Services NCWC Resettlement Division — Slovenian Desk, 149 Madison Ave., New York 16, N. Y.

Nadaljno čiščenje med bolgarskimi komunisti

Sofija, Bolgarija. — Notranji minister Bolgarije je dal izjavo, da so v raznih krajih odkrili skupine, ko so se vrinile v vrste bolgarske komunistične stranke, pa so ji sovražni in nevarni. Začeli so delati proti komunistični stranki in vladi po reakcijskih nacionalističnih načelih. Minister je rekel, da bodo vsi odstranjeni in, da ne bodo v Bolgariji trpeli nikakega Titizma.

Direktno
iz
Washingtona
poročila
STEPHEN M.
YOUNG
Congressman-at-
Large of Ohio

Nerodne posledice filibustra

Med tem ko bodo člani naše poslanske zbornice šli lepo na počitnice in si privoščili nekaj dni velikonočnega prazničnega razpoloženja, bodo senatorji morali delati. Zahvaliti se morajo diktatorju, ki so delali obstrukcijo in republikancem, ki so jim pomagali. Zato so nekatere najažnejše stvari v senatu zastale, a morajo biti rešene v najkrajšem času. Večina teh zakonov je že prišla srečno preko poslanske zbornice, tako, da jih samo še senat mora odobriti.

Med važnejšimi zakoni, ki morajo biti odglasovani v prihodnjih tednih, pa je zakon o najnižji mezd, razveljavljenje Taft-Hartleyevega zakona in uveljavljanje Wagnerjevega akta, spremembe, ki jih priporoča vlada glede zunanje pomoči in nadaljevanje pomoči po Marshallovem načrtu, da se prepreči nedolžno širjenje komunizma in revolucije. Poleg tega je treba kar hitro z zakonom o federalni pomoči za vzgojne zavode in z zakonom o socialnem zavarovanju.

Tovariš med tovariši

Zadnjič smo imeli predsednika med nami. Speaker v zbornici Sam Rayburn in voditelj večine John W. McCormack sta priredila večerjo novim demokratskim članom 81. kongresa. Bila je zelo nevezana, domača zabava. Vsak si je sam serviral kot v kafeteriji. Predsednik je prišel. Z vsakim se je rokoval, za vsakega je imel poseben pozdrav. Vsi povabljeni so uživali v njegovi živahnosti in veselosti. Kar posedli so tesno okoli njega in poslušali in se smejali. Joe Stalin bi bil z eno malo bombico lahko takrat pobil vse voditelje naše vlade. Pa je tudi predsednik bil videti vesel in je užival. Podpredsednika Barkley je opozoril na jle pazi kako bo glasoval, kadar bo treba, da odloči pri enakem številu glasov v senatu. Opozoril ga je naj pazi, da se mu ne zgodi kakor se je njemu. V senatu, ko je bil Truman podpredsednik, je bilo na obeh straneh enako število glasov. Truman je moral odločiti. Šlo je za to, ali se potrdi imenovanje Henry Wallace za trgovinskega tajnika ali ne. Truman je odločil v korist imenovanja in glejte kaj mu je ta tič skušal zagosti v zahvalo?

Ribarska sreča
Kadar se snidejo možak, pride tudi pogovor o ribarjenju. Neposredno pred podpisovanjem severno-atlantskega pakta je nizozemski zunanji minister povedal tole: Med ameriško in sovjetsko cono Nemčije teče neka voda. Ko je sneg odšel in bil prvi toplejši dan, so šli ribariti. Na ameriški strani so posedli ob neki nemški civilisti in ameriški vojaki, na nasprotni strani pa sovjetski vojaki. In so lovili. Zgodilo se je, da so Amerikanci in Nemci na tej strani kar naprej kaj ujeli, sovjetski vojaki na drugi strani pa nič. Vse dopoldne je bilo tako. Na tej strani so ribe prijemale, na oni pa ne. Končno se je nekemu Rusu le za malo zdelo in se je razhudil: "Kaj je to, da vi kar neprestano kaj ulovite, mi pa nič." Nemški ameriški fant mu jo pa kar počasi odčesne: "To je zato, ker

Nujnost novega zakona o naselilvi beguncev

Pet senatorjev urgira — V poslanski zbornici je načrt že sprejet — Senatorji se obotavljajo — Stvar je nujna.

Washington. — Pet republikanskih senatorjev je pisalo predsedniku odbora, ki mora razpravljati novi zakon o naselilvi beguncev, da naj ta zakon pride hitro v razpravo in na glasovanje, da se izpolni predsednikova obljuba, ki jo je dal pred volitvami. Po novem zakonu naj bi se naselilo v Združene države od 400.000 begunskih oseb iz Evrope. Novi zakon bi razveljavil nekatere ne potrebne omejitve, ki delajo beguncem težave pri naseljevanju. Senator McCarran ki je predsednik pododpora za ta zakon je takoj dal izjavo, v kateri je rekel: "Nihče naj se ne boji, da bo ta stvar kje obstala, tudi odložili je ne bomo, bo gotovo prišla na dnevni red. Veliko dela je bilo že opravljenega v uradu pododpora. Čeprav niso vsi člani pododpora za ta novi zakon, mislim, da imam načrt, po katerem bomo prišli do zadovoljivega uspeha."

V poslanski zbornici je načrt zakona že v pododboru sprejet in pripravljen, da pride pred plenum skupščine. V senatu pa je res stvar precej zastala in če bi se stala nekaj tednov, bi bila resna nevarnost, da bi ne mogel zakon priti na dnevni red v sedanjem zasedanju. Stvar je važna in urgentna, ker se begunsko vprašanje v prihodnjih mesecih mora na nek način rešiti. Amerika pri tem reševanju ne bo imela dostojne vloge, če se novi zakon pravočasno ne sprejme. Taborišča v Evropi se bodo razpustila kakor je bilo objavljeno vsaj do konca junija 1950. Kdor do takrat ne bo naseljen kje v svobodnem svetu, bo obvisel, ker v Evropi kot begunec tudi ne bo mogel živeti.

Nemci zahtevajo spremembo okupacijskega statuta

Berlin. — Nemški politiki in listi ostro napadajo novi okupacijski statut, ki so ga predložili zavezniki. Voditelj socialistov Dr. Schumacher je izjavil, da je treba, da vsi voditelji nemških demokratičnih strank vztrajajo v opoziciji proti nameravani ustavi in proti okupacijskemu statutu, dokler ne dosežejo uspehov, ki jih je socialistična stranka postavila kot najmanjše zahteve.

Komunisti ne dovolijo romanja

Vatikan. — Romarji iz dežel za železno zaveso ne bodo mogli v Rim tekom svetega leta. Kominforma je že izdala naročilo, da komunistične vlade ne bodo izdajale dovolenj. Verjetno bo isto veljalo tudi za Jugoslavijo, čeravno ni član kominforme.

tam pri vas se še ribe ne upajo ust odpirati."

Salo na stran, pa le priznajmo, da je bil podpis severno-atlantskega pakta zgodovinski dogodek tako velikega pomena da ga moremo primerjati samo še s podpisovanjem Monroejeve doktrine.

Voditelj Koroških Slovencev Msgr. Val. Podgorc

Te dni je stopil v 84. leto svojega življenja starosta koroških Slovencev, preč. g. Valentin Podgorc, dolgoletni tajnik in predsednik Mohorjeve družbe, kateri je posvetil vse svoje sile, hoteč tako po svoji najboljši volji služiti svojemu narodu.

Danes, po tolikih letih svojega delovanja, se je g. prelat sicer nekoliko umaknil iz javnega delovanja, vendar je še vedno živahen in zdravih nazorov ter budno zasleduje razplet dogodkov v svetu in doma. Pripomniti je treba, da je bil g. prelat Podgorc med vodilnimi koroškimi Slovenci edini, ki je od vseh začetkov odklanjal sodelovanje s komunisti, katerega so propagirali pod krinko dela za slovenstvo.

Zasluznemu rodoljubu žele vsi Slovenci ob njegovem življenjskem jubileju obilo božjega blagoslova, predvsem pa skorajšnjega okrevanja.

Poizvedovalni količek

Kdo bi vedel izmed rojakov, kje se nahajata Johan in Jakob Valant iz bližine Bleda na Gorenjskem. Zadnjič sta se oglašila iz Chicago.

Za njun naslov bi rada zvedela njuna sorodnica Franciška, p. d. Anželjnova, bivajoča sedaj v Bohinjski Beli na Gorenjskem — Jugoslavija.

Kdorkoli bi vedel za njiju naslov prosim, naj bo tako ljubljniv in sporoči na naslov:

Vinko Kuntstl, Camp 230 c/o. — Kuntstlian C N R Mimico Yards, Toronto, Ontario.

Kuhar Luka, p. d. Podbevškova, doma iz Bele peči št. 4, sedaj v IRO Camp Spittal a. Drau, Kaernten, Oesterreich, bar. 15 a. — išče svojega strica Kuhar Franka, kateri je odšel v Zed. države leta 1904 ter živel neke blizu Milwaukee. V Ameriki so tudi njegovi sinovi. Kdor bi zanj vedel, naj sporoči njemu, ali njegovim sinovom oziroma na gori naveden naslov.

Peter Papeš išče sestro Marjeto Papeš poroč. Tedl. Rojena je bila v vasi Lopata, pošta Hinja pri Žužemberku na Dolenjskem. Kdor ve kje se nahaja omenjena sestra, naj se zglopi pri Josephine Markel, 1541T Ridpath Ave. Cleveland, O.

Franc Bučar, rojen 2. oktobra 1912 v vasi Šmartno št. 36, občina in župnija Cerklje pri Kranju na Gorenjskem, išče svoje sorodnike v Ameriki. Njegov stric je istotako franc Bučar, ki je bil tudi rojen v vasi Šmartno št. 36. Ta stric mora biti sedaj okrog 70 let star, je že dolgo časa v Ameriki, ima že odrasle sinove in hčere. Če stric ali kdo njegovih otrok ali kdo drugi, ki pozna družino be-

Odobritev severno-atlantske pogodbe v senalu

Trumanovo pismo — Pogodba hoče čuvati mir v prostoru kjer sta bili dve svetovni vojni.

Washington. — Predsednik Truman je poslal severno-atlantsko obrambno pogodbo v senat in predlagal takojšnje odobrenje. Predsednik je označil pogodbo kot korak k miru in jo takole popisal: "Pogodba ureja dejanske okoliščine, ki jih moramo jemati v poštev pri sedanjih mednarodnih situaciji. Nobena poedina akcija, pa naj bo še tako važna in pomembna ne more sama po sebi zagotoviti svetovnega miru. Delati moramo potrpežljivo in vztrajno dokler ne zgradimo cele stavbe miru. Ta pogodba je izraz želje naroda Združenih Držav po miru, želje, da živimo in moremo delati v svobodi. Dogodki, ki smo jih prtrživali v sedanjem stoletju, so nas prepričali, da miru ne moremo ohraniti sami. Svet je postal majhen. Oceana na našem vzhodu in na zapadu nas več ne moreta čuvati pred surovostjo in napadom. Ta pogodba jasno pove, da je ameriški narod odločen, da skupno z narodi v naši severno-atlantski skupnosti, stori vse kar je mogoče in kar je treba, da se ohrani mir v pravičnosti. Ti narodi tudi povedo, da bodo storili kar bo treba, če bi kdo prelomil ta mir."

Sovjetski konzulati v Italiji bodo prenehali

Rim. — Sovjetska vlada bo zaprla vse svoje konzulate v Italiji dne 15. maja. Isti dan bo zaprla tudi madžarska vlada svoj konzulat v Milanu. Sodiijo, da se je sovjetska vlada odločila za ta okrak radi tega, ker je Italija prosila naj SSBR dovoli, da odpre svoj konzul v Odesi. Italija doslej nima nobenega svojega konzulata v Rusiji, dočim ima Rusija v Italiji tri.

Dva obsojena na smrt v Zagrebu

Zagreb, Hrvatska. — Zvonko Kopačević in Anton Kuvedič sta bila obsojena v smrt z ustrejitvijo. Oba sta bila visoka uradnika bivše Paveličeve vlade. Kuvedič je bil ministar. Sodišče je reklo, da je kriv, da je bilo 470 partizanov obešenih med vojno.

re te vrstice, naj bo tako dober in piše na naslov Franc Bučar, D. P. Camp Bar. 14/4 Spittal a/d Drau, Karnten, Austria.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Velikonočni program—

Cerkveni pevski zoor "Lira" pri Svetem Vidu bo med Velikonočnimi prazniki pel in izvajal naslednje:

Velik petek 7:30 zvečer, postne pesmi in križev pot, Velika noč 4:30 zjutraj, vstajenje in procesija; Aleluja; Zveličar naš je vstal iz groba; Jezus je od smrti vstal; Tantum ergo; Triumphal Mass (Composer Rev. RR. J. Sorin); Med ljudskim svetim obhajalom, poje zbor slovenske velikonočne pesmi; 10:00 dopoldne peta sv. maša, 2:30 popoldne pete liturgije M. B.

Prosim, pevce, pevke, da so v pravem času na koru. Posebna zahvala tistim ki so se udeležili v postnem času Krizevega poto. Vesele velikonočne praznike želi. — Peter Srnovršnik, organist pri svetem Vidu.

Sin je—

Pri družini Anthony in Donathy Valenčič na 1107 E. 68 St. so kupili krepkega sinčka. Dekliško ime matere je bilo Šubel. Mati in sinko sta zdrava. Čestitamo.

Dvor Baraga 1317 COF—

Ker je v petek 15. aprila veliki petek, ne bo redne društvene seje. Finančni tajnik bo pobiral samo assment in sicer od 6 do 7 v navadnih prostorih.

Prestala operacijo—

Rose Zelodec, 989 Addison Rd. se nahaja v Lutheran bolnišnici, kjer je v terek srečno prestala operacijo. Obiski za enkrat še niso dovoljeni.

"Svobodna Slovenija" je list naših ljudi v Argentini. Naročite ga pri uravi Victor Martinez, 50, Buenos Aires, Argentina.

Ante Šumanovič umrl

Rosario, Argentina. — V bolnišnici Caridad je umrl Dr. Ante Šumanovič, bivši odvetnik na Hrvatskem. Pokojni je bil po drugi svetovni vojni še v Jugoslaviji in je delal kot organizator poljedelstva v Vojvodini v službi Titove vlade. Kasneje se je upri titovskim metodam, branil mnoge obtožence in tudi soobtožence nadškofa Stepinca. Vsled nekega zagovora na sodišču so komunisti sklenili, da ga spravijo s sveta. Prijatelji so pa Dr. Šumanoviča pravočasno obvestili in uspelo mu je da je pobegnil. Bežal je preko Italije in končno našel svoje pribežališče v Argentini. Bil je 56 let star. Živel je v veliki bedi, ker ni mogel dobiti nikake prave zaposlitve in zaslužka, pa tudi zdravje mu ni več služilo.

Razkol med pravoslavno duhovščino v Srbiji

Belgrad. — Vlaida je dobila nekaj opore v kongresu pravoslavnih duhovnikov, ki so osnovali nekako organizacijo duhovnikov pravoslavne cerkve, ki ima namen podpirati socializacijo in komunistični režim v Jugoslaviji. Večina pravoslavnih škofov in patrijarh so proti tej organizaciji, ki jo vodita dva duhovnika Zečević in Smiljanić ki sta že od vsega začetka s komunisti.

Ne krajšajmo življenja ne sebi ne drugim. Ne trpimo nobenih predrznosti v prometu.

Razne najnovejše svetovne vesti

NURNBERG, NEMČIJA. — Končana sta dva procesa proti nacistom, ki so pomagali Hitlerju vpriporiti svetovno vojno in so tekom vojne sodevali v masovnih vojnih zločinih. To pot so bili pred sodiščem zlasti taki, ki so pomagali ubijati, streljati in v plinskih sobah dušiti jude, ki jih je kakih 6 milijonov našlo smrt v nacističnih ječah, kaznilnicah in taboriščih. Obsojeni so bili najprej štirje visoki uradniki ministerstev in potem pa sedem oficirjev in upravnikov, ki so imeli opraviti s preganjanjem in učenjanjem Judov ter odločanjem o njihovi smrti.

WASHINGTON, D. C. — 12. aprila je predsednik Truman dopolnil štiri leta kar je predsednik Združenih držav. Časnikarjem je rekel, da so bila ta prva štiri leta najtežja, da gleda z zaupanjem in optimizmom v bodočnost in da bo svetovni mir zasiguran v dveh letih.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Henderson 0628
Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

317 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

NAROČNINA
Za Zed. države \$8.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto.
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES
United States \$8.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

APRIL
SUN MON TUE WED THU FRI SAT
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 73 Wed., April 13, 1949

V velikem tednu

Malokatera doba je bolj močno pokazala kot sedanja, da je samo nauk o človekovem nadnaravnem namenu odrešilen in pravilen tudi za to življenje. Malokdaj se je bolj očitno videlo, kot sedaj, da samo nauk o nadnaravnem namenu človekovem, daje spoznanje in ustvarja tudi za to družbo pravila, ki delajo srečne posameznike in narode, načela, ki ohranjujejo pravičen mir med narodi in socialen mir med stanoviti in drugimi skupinami, ki so sicer tekmeči v pridobivanju dobrin, ki delajo življenje vsaj za občutje srečnejše.

Danes na resničnem vsakdanjem življenju vidimo in z milijoni živih prič je dokazano, da materijalistično razumevanje življenja vodi dosledno v suženstvo in uničenje vsakega človeškega dostojanstva. Materijalistično razumevanje življenja je danes uresničeno in uporablja se dosledno in neusmiljeno v komunističnem redu. Človek je v komunistični državi toliko vreden kolikor komunističnemu redu koristi. Ceni se človek prav tako kot blago, kot mrtve stvari, ki so vse tudi državna last. Čuvanje življenj ni samo po sebi nič bolj važno kot čuvanje premoga ali kameneja, važno je samo, kaj komunistična država v tistem trenutku bolj potrebuje. Človek postane suženj, slabši kot suženj, postane blago, ki je na trgu in čigar cena se določa po zakonu ponudbe in povpraševanja.

Človek, ki komunistu noče služiti, je za komunistično državo, kot pokvarjeno blago za trgovca ali drugega lastnika. Tako blago je treba predelati in zasilno uporabiti za kak drugotni namen ali pa uničiti. Tako dela komunistična državna oblast z ljudmi, ki se ne primejo komunističnega nauka in nočejo služiti komunistični državni mašini. Taki morajo biti uporabljeni in izrabljeni za komunistično družbo, kolikor se da, v taboriščih za prisilno delo ali pa pokončani.

Komunistična družba nam je strašen zgled kam zabrede človek in narod, ki je zapustil Boga in njegov nauk o namenu človekovem, Boga in njegov nauk o življenju. Človek sam je ustvaril ta red, ki je za človeka tako strašen, da bi bil bilo, da ne bi živel, tako strašen, da si milijone ljudi želi ognja in meča in vojnega razdejanja, samo da bi bili rešeni tega pekla, ki je prišel nad nje kot "raj" brez Boga.

Ko dan za dnem čitamo izpovedi prič o strahotnem življenju za železno zaveso, se nam pač mora vzbuditi vtis, da živimo v zelo kritični, zelo nevarni dobi.

Razloga je več kot dovolj, da ta dni, ko kot kristjani padamo pred križ in premišljujemo trpljenje Našega Gospoda Jezusa sprejemamo strašne zglede sedanjega brezbožnega sveta kot pobudo, da v tej deželi, v naši domovini, v naših družinah, v naši sosesčini ne bomo dovolili da bi zmagovalo brezboštvo.

Če verujemo, da je Božji Sin resnično umrl na Križu za nas, moramo po tej veri ravnati. Če vidimo temo in grozo, ki je usoda človekova, kadar pade v tiranijo komunističnega reda, se mora vse vpreti v nas ob misli, da bi kjerkoli kjer bi morali mi živeti ali pa naši otroci, zavladala ta oblast brezboštva.

Če pred križem pomislimo, da naša rodna domovina trpi v tej največji in najgloblji nesreči človeštva, trpi potem, ko je žrtvovala svoje najboljši sinove in hčere, da bi se rešila, nas mora prevzeti pač ogenj vroče prošnje molitve, da bi Bog kmalu dosegel namen, ki ga je s to nerazumljivo žrtvijo Slovenije imel in da bi odrešil naš narod, naše drage rojake, vse krščanske narode in vse ljudi tega, današnjega duhovnega in telesnega trpljenja.

Iam, tesno ob Križu ne bo težko očetom in materam dobiti moči za vsako žrtev, ki bi jo še Bog zahteval od nas za naše odrešenje od komunizma. Tam premišljujemo čudoviti sklep nebeškega Očeta, da je svojega edinega Sina dal na sramotni križ pribiti za naše spoznanje vrednosti življenja po božjem redu in v naše odrešenje. Tam oče in mati more zaslužiti koliko je trpel Oče-Bog, koliko je krvavelo srce Matere Marije. Če Bog sam ni mogel najti nižje cene za Odrešenje sveta in rešitev naše sreče, ni nobena cena prevelika, ki jo zahteva od nas, da to srečo očuvamo nam in potomcem, da jo zopet pridobimo našim bratom in sestram tam po tisti prelepi zemlji, kjer so spomini naše mladosti ali pa kjer vsaj potuje naša fantazija, ko slika povest življenja naših staršev in prastaršev, ki so iz Evrope prišli v to deželo sreče iskat. Tam ob Križu je lažje napraviti trden sklep, da nam nikakr žrtev za rešitev vseh bratov v Kristusu ne bo pretežka in prehuda.

Sovražniki krščanstva in demokracije so zmagovali, ker so videli, da nas je strah. Odkar je demokratični svet pokazal, da razume, da je vredno riskirati tudi najnevarnejše operacije v zaščito svobode in preprečitev novega zas-

ženja, je njih strah. Dokler bomo močni, bo zmagovala naša stvar. Največja in edina slabost, ki nas pokoplje v tem boju, je strah ali še bolje strahopetnost. Niti za kristjana niti za Amerikanca strahovanja ne sme in ne more biti, ko gre za vso vrednost življenja, ki nam je na križu pridobljena in s krvjo Božjega Sina odkupljena. Tudi njemu so prišle krvave srage na čelo, ko je predobučil bolečino ali zato je vendar mirno dal roke vojakom, da so ga zvezali, ker je moralo tako biti po Očetovi volji.

Ne ustraši se žrtve za bližnjega in zase kadar gre za osnovne vrednosti življenja in posebno ne boj se žrtvovati vse kar bo od nas tirjalo življenje v neposredno prihodnji borbi krščansko-demokracičnega sveta s silami komunistično-materijalističnega gospodstva teme.

S tem sklepom ustanimo od Križa letošnji Veliki Pekt, pa bomo pravi kristjani in državljani kakršnih potrebujeta Amerika in krščanska družba narodov prav za sedanjí čas.

Odpri srce, odpri roke. . .

P. Bernard Ambrožič

V prvih dneh aprila je zborovala v Genevi na Švicarskem IRO, to je mednarodna organizacija za begunce. To je bila konvencija IRE, ki so se je udeležili zastopniki vseh držav, ki so članice te organizacije. Prvo in glavno besedo so pa imeli, kot je videti Amerikanci, zlasti generalni direktor IRO organizacije, William Tuck, in odposlanec Washingtona. Geo. Warren.

Kolikor je doslej znano, so razpravljali zlasti o treh točkah:

1. Kako hitro se da izvesti preselitev beguncev iz Evrope v nove domovine za morjem?
2. Ali bo kazalo, da IRO res preneha s svojim delom v juniju 1950, kot je bilo predvideno ob času njene ustanovitve?
3. Kaj napraviti s tistimi begunci, ki se dandanes neprestano prihajajo iz za železnega zastorja v dežele na tej strani?

Zanimiva je za nas zlasti tretja točka, čeravno ne najbolj pomenljiva. Najbolj pomenljiva je seveda prva: Kako hitro "prvotni" begunci smejo upati na pot čez morje. —

Kar se tiče novih beguncev, ki jih vsak dan nekaj da, je bilo zdaj prvič, da so se na letni konvenciji resno vprašali, kaj z njimi početi. In pri tem so ugotovili dosedaj javnosti nepoznano dejstvo, da naprej in naprej prihajajo begunci v takem številu, da jih samo dvakrat toliko odhaja čez morje ali pa jih umrje, kolikor pride novih. . .

Zato je rekel George Warren, da je to dandanes poglavito vprašanje, ki ga mora IRO vzeti v poštev. Presljevaje čez morje se vrši v precejšnji meri in se bo še pospešilo, toda število beguncev se ne krči v taki meri, kot je bilo pričakovati, ker novi sproti nadomestujejo stare. . .

Težave s temi novimi pa niso samo v tem, da jih je pač treba spraviti pod streho, jih hraniti in oblačiti. V novejšem času ne prihajajo samo taki, ki so bili od začetka proti komunizmu, pa so šele pozneje spoznali, da ne morejo živeti pod njegovo vladno. Zdaj prihajajo tudi bivši hudi komunisti ali vsaj "scopniki", ki so prišli namreč iz vladajočimi komunisti radi spora med kominformo in domačo "komunistično reakcijo". Ne samo iz Titovine prihajajo taki, ampak tudi od drugod. Ti ljudje imajo lahko na vesti mnogo najhujših komunističnih grdobij, zdaj se pa seveda skušajo narediti lepo nedolžne kot angelčki, iščejo zaščite pri zapadnih oblastnikih in se predstavljajo kot "žrtve totalitarne vlade". . .

Pismo iz stare domovine pove: Nič veselega ne vem poročati. Dne 26. februarja je umrl škof Tomažič. Kap, ki ga je pomnožno zadevala, je bila končno zanj usodna. Njegov pomožni škof Drževnik je pa zaprt. Tako je škofija popolnoma osirotela. Duhovnikov je zmerom več zaprtih. Samo na deželnem sodišču v Ljubljani

jih je 75. Na osem let je bil obsojen župnik na Selu pri Kamniku, Anton Pavlič, ker ni hotel prelomiti spovedne molčnosti. Nekateri drugi pa morajo hoditi na "prostovoljno delo." Številna ne morem povedati. Cerkev, ki nimajo duhovnikov, pa morajo ostati zaprte noč in in dan. Izgovor za to oredbo je — da bi se ne zgodilo kako onečaščenje! Pomisli, kako "skrbí" naša slavna vlada za — čast božjo. . .

V imenu pisavca in vsel bralcev teh vrstic izraža ta kolona iskreno sožalje predsedniku LIGE KATOLIŠKE SLOV. AMERIKANEC, g. kanoniku Omannu, ob smrti njegove ljubljene sestre, Mrs. Blenkush. Njegovemu nečaku, Rev. Blenkushu v Denverju, pa k izgubi dobre matere. Zaznani so ti izrazi sožalja, to je res, pa bosta gospoda že razumela, da pri obilnem poslu človek marsikako novico prezre o pravem času, pa zato nič manj globoko ne čuti, ko novica pride do žive zavesti. Rajnica je brez dvoma dobro spravljena, zalujoče pa zna Bog najbolj očetovsko tolažiti. . .

Zapisal sem že, da je za nas zdaj najbolj važno v zadevi beguncev, da jih spravimo čez morje. In ker smo Amerikanci, je važno(da jih spravimo kolikor mogoče veliko v Ameriko in napravimo iz njih— Amerikanec. Nekateri se res zelo potrdujijo, da bi jih spravili sem kar največ. Eden takih naših blagih rojakov je Mr. John Dolčič v Girardu. Saj ga po večini vsi poznate. Ne mislim reči, da je edini, ki zasluži pohvalo. Ampak zanimalo vas bo, če povem, da jih je že toliko spregel, da ga je škofijski direktor klical na odgovor in mu rekal, naj "zaštapa" to podpisovanje. Šele ko je John dopovedal direktorju, da mu jih je nekaj ušlo v Argentino, se je dal (hudi mož) pogovoriti. . .

Drugo pismo iz starega kraja pove: Davki in rekvizicije so tako visoke, da je šlo po Notranjem že veliko kmetov v kolhoze, ker ne morejo plačevati davkov. Saj to je namen komunistične vlade. Na Gorenjskem se še precej drže, ker prodajajo les in tako spravijo skupaj denar za davke. Toda to početje smatra vlada za upor in skuša najti način, kako bi kmete tudi na Gorenjskem poglala v kolhoze. Raznesla se je vest, da se Tito bavi z idejo, osnovati koalicijsko vladu s Šubašičem, Marušičem in Grolom. Pogajanja se seveda drže v vsej tajnosti. Čuje se, da je Tito vsak dan bolj nervozen in nasilen. Niti Kardelj in Moša Pijade se ne čutita več varna pred njim. Zmerom več "izrazov vdanosti" hoče imeti. (Pisano začetkom marca.) . .

Zdaj pa še nekaj o Mr. Dolčiču. Ko je videl, da sam ne sme več sprejemati beguncev, je začel hoditi okoli drugih rojakov in med njimi nabirati "sponzorje". Kolikor dozdaj vem je spravil na ta način že štiri pod streho. In zdaj mi prihaja pod tipke tudi ime: Louis Gerbec iz Gowande blizu Bufala. Mož je tam "Chief of Police", prijatelj ima po svetu nič koliko, pa jim tudi priporoča begunce. Če se ne motim, je tudi on že štirim dobil delo in stanovanje. Najbrž ni lepo, da le ta dva omenjam, pa zaenkrat mi podatki o drugih zaslužnih niso dovolj znani, da bi zapisal še kakšno ime, čeprav se mi nekoliko zdi, katera bi bilo še treba zapisati. Pa lahko še drugič, če zberem dovolj informacij. . .

Bral sem, da podružnica Slovenske Zveze v Indianapolisu pripravlja prireditev za begunce. Bog daj veliko uspeha! Ne vem, zakaj se zmerom tako razveselim, kadarkoli vidim, da se žene od te Zveze želijo za begunce. Morebiti zato, ker je pred nekaj leti tako zelo kazalo, da bo ta organizacija do konca potegnila v nasprotno smer. . . Bili so žalostni časi takrat. Saj bi jih niti v misel ne jemal, pa ker je zdaj vse drugače, se že sme omeniti. In JE drugače, zelo drugače! Saj že takrat ogromna večina v Zvezi ni potegnila z "uradno" smerjo pri vodstvu, toda precej zbeganosti je bilo in žene niso vedele, kako učinkovito in hitro ustavi tisti tok. V prvi vrsti gre seveda čast in zasluga članicam in podružnicam v Clevelandu — saj itak vsi veste. V mislih in čustvovanju so že davno s tem itudi drugod, malo več DEJANJ bi pa še bilo želiti. . .

Še iz enega pisma iz stare domovine: Morda ste v Ameriki čitali o "ljudskem sestanku", ki je bil v Slovenski Bistrici prirejen zoper župnika Ivana Solinca. Eden glavnih očitkov je bil — ženskarstvo! Toča jaz moža prav dobro poznam, pa tudi drugi, in vsi vemo, da je ta očitek popolnoma iz trte zvit. Drugi očitek je ta, da je med vojno organiziral ustaše, toda splošno je znano, da tiste čase ni nikoli stopil na hrvaška tla. Vsi govorniki na sestanku so bili tuji, domačini se pa niso smeli oglasiti v župniški zagovor. Vsa njegova krivda je v tem, da je jako vplivna oseba v fari in okolici, zato so se pač spravili nadenj in mu naprtli toliko grehov. Tako začno zoper vsakega, ki se ga hočejo znebiti. . .

Da se povrnem k Slovenski Zvezi: Prihodnji mesec bo imela ta organizacija svojo konvencijo. Velike so priprave, veliko se pričakuje od te konvencije. Jaz si drznem položiti na srce delegatjem eno misel ali dve: PRVA: Ali ni že čas, da se tudi "uradno" od strani vodstva prizna, da so šle rakom zvižgati vse nekdajne fraze o "slovanstvu" pod komunizmom in o "svobodi vere" pod komunizmom. . . in o "begunskih izdajalcih" in še več takih reči. Ali ni torej čas, da ta KATOLIŠKA organizacija krepko in brez pridruženja izjavi svojo solidarnost z drugim katoliškim mnenjem v Ameriki in po svetu? — DRUGA: Ne bo dolgo, ko pridejo žene in dekleta iz begunstva med nas v precej lepem številu — ali bodo povabljeni, da postanejo članice Zveze? Pa kako naj gledajo na to povabilo, če bodo se sedle v glavben odbor take, ki so nekoč javno (zdaj pa morda samo še bolj tajno) metale blato na te žene in dekleta, ki bodo kmalu "eligible" za vstop v Slovensko Žensko Zvezo. . . ? Delegatinje, mislite na to, ko boste volile! . .

Pa jo je pogruntal

Učitelj: "Kateri del človeškega telesa je najplemenitejši?" Učenec: "Koža." Učitelj: "Kako pa na to misel prideš?" Učenec: "Ker telega človeka vkup drži."

JAMAR:

Pisma iz Argentine

Drugo pismo

Ko imaš stanovanje, si šele napol človek. Dobiš štiri prazne stene. S sabo nimaš drugega, kot nekaj obleke in koce. Spaj boš na tleh še precej časa. Iz zabojev si boš naredil mizo, ali vsaj stolčke. Zopet bo tvoje stanovanje nov taborišeni—"kurnik," samo toliko slabši, da boš spal na tleh, ne na vojaških posteljah. Potem boš šel na lov za službo. Če si obrtnik, dobiš odlično mesto takoj; pulili se bodo za tebe in te dobro plačali. Nove Slovence razmestijo že tisti, ki so prišli pred njimi. Ob mesecu imaš denar. Postelja pride v hišo, kuhinjsko posodje; drugi mesec se omara itd. Čez nekaj mesecev imaš že novo obleko, svetle čevlje, izlikan si kot "Amerikanec" in prideš k naši na Belgrano že kot gospod. Tiste rumene angleške in ameriškanske vojaške srajce, v katerih si bil vsa ta leta, imaš kvečjemu še v delavnici ali doma, ponajvečkrat pa so že predelane — v cunje. Tako se uredi tudi vsak delavec, če seveda ni prestar. Nad 45 let stare težko jemljejo v tovarne zaradi tukajšnje socialne zakonodaje, da te po 3 mesecih delodajalec ne more odpustiti. In nihče ne mara starih. Pa tudi dobe službe, čeprav slabše plačane. Za naša dekleta se pulijo, pa nočejo iti za "gospodinske pomočnice", temveč v tovarne, zlasti tekstilne, čokoladne, krušne itd, kjer ima potem vsaj nekaj prostih ur. Če gre katera gospa za kuharico, dobi stanovanje tudi za moža, tudi hranje zanj. Služb je dovolj. Pač pa kdo naleti boljše, kdo slabše. Dobro pa je to, da je tu navada, da lahko vsak čas izbere drugo službo, in skače iz "facha v fach". Danes si tesar, jutri zidar, potem težki delavec — kar znaš in kjer te bolje plačajo. Najtežje je za inteligenco. Zaradi jezika ne morejo v argentinske inteligentne poklice, toda tudi če dobi delo v kakšni tovarniški pisarni, je slabše plačan kot delavec in se mu ne izplača. Tudi tisti, ki gredo v angleške službe (v pisarne), so tam slabše plačani kot pa strokovni delavci. Toda kakor hitro začne služiti v pesih niso več "na psu", temveč vate prihaja volja in veselje in v nedejlo ne greš več mimo oštarije. Postal si — človek: zopet v potu svojega obraza služiš svoj kruh v — svobodni. Nisi več jetnik in "taborišnik," zopet razpolagaš s svojim prostim časom, kakor si priželiš. Zopet si vstanavljaš dom: soba, dobiva pohištvo in videz domačnosti (če imaš seveda tu svojo družino). Če pa nimaš tu družine ostaja tvoja soba taka, kakor je bila prve mesece: ima mizo in stol in morda omaro, ves drug denar pa gre — za pakete v domovino. Kot človek si zopet oče in mož, čeprav tako deleč od njih. Vsak mesec grede paketi, ki si jih odrgaš od svojega užitka, tvojim domačim in si neizmerno srečen, ko dobiš sporočilo, da so jih sprejeli. Staro "izseljensko vprašanje" je zdaj stopilo v novo razvojno fazo: **izseljenci naj skrbje za one, ki so ostali doma.** Tega se zaveda tukajšnji imigrant in izpolnjuje svojo družinsko dolžnost — preiskrbovalca družine z čudovito vestnostjo — ter ves zaslužek gre z ljubeznijo in hrepenenjem v domovino. V tej darežljivosti je nam dala svetel zgled severne ameriške emigracije, ki je že nam storila toliko dobrega, pa naj bi mi v podpiranju svojih zaostali za njo? Po enem letu odhoda iz "Hotela" povprečni slovenski emigrant (če nima družine doma) hrani že denar v gotovini in iz teh je že vstala misel po — hranilnici; na drugi strani pa kupujejo "na dolgoročne obroke" parcele v okolici Bue-

nos Airesa, pa tudi v notranosti, zlasti v pokrajini Misiones, kjer je zmelja ceneje. Kažejo se že obrisi, da bo v predmestju Lanus počasi nastala sternjeno noča - slovenska naselbina v Buenos Airesu. Župnika že imamo: č. g. Hladnik se bo preselil tja kot duhovni pastir (za kar je že imenovan) in okrog njega bo zrastle — nova slovenska "vas" delovno predmestvo.

Ali nismo podjetni? Spomini na Veliko noč tam doma

Cleveland, Ohio. —Ko se vrne v deželo težko pričakovana pomlad in ko se vsa narava veseli prebujenja, se v tem času vrnejo tudi velikonočni prazniki, ki nam obude zlate spomine na brezskrbno mladost, ki smo jo preživeli tam doma v krogu svojih staršev, bratov in sester. Kako lepo je zelenel domači vrt, katerega so krasile prve trobentice in marjetice. Kako ponosno so gospodinje pekile velikonočne pogače in kolače in dekleta pa so si skrbno pripravljale jembase in obleko, da se bodo čimbolj postavile, ko bodo nesle "žegen".

Vsaka je hotela biti najlepše opravljena in z najlepšim jembasom na glavi. Kako ponosno so stopale proti cerkvi in zopet kako so hitele po blagoslovu domov, kajti veljalo je pač, da tista, ki se bo prva vrnila domov, tista se bo prihodnji predpust gotovo poročila in tako postala sama svoja gospodinja. Taka domišljija je očarala slednjo dekle.

Kdo bi ne poletel na veliko nočno nedeljo v duhu tja, v tisti nam tako ljubljani kraj, kjer smo užili toliko nedolžnega veselja — v hišico očetov, kjer nam je tekla zibelka. V domačo vas, v cerkev, kjer smo prejeli prvo sv. obhajilo. Cerkev in sola, kamor sem jaz hodila, je danes porušena — uničila je oboje zadnja vojna. Bog ve, če jo bodo še kdaj pozidali! Kako glasno je vabil veliki zvon iz zvonikovih lin vse farane k Vstajenju. Vse je bilo okrašeno in vsak se je hotel vsaj o veliki noči postaviti v novi obleki. Kar šumelo je, ko so žene in dekleta hitele v cerkev. Fantje so postavili s sopki za klobukom in že potoma v cerkev sekali in trkali prihrke. Vse je bilo zadovoljno in veselo. Nihče nam ni kalil tega svetega veselja. Delali smo pač kot smo vedeli da je prav v miru in ljubezni med sosedi.

Kdo se je sedaj drznil in zasedal sovražnost med naš mrojluben narod, ki sedaj rozkropljen tava po vsem svetu. Premnogi so morali zapustiti vse tuje: dom in lepo slovensko deželo, katero so krasile lepe bele cerkvice po grških in glasnoro pričale vsemu svetu, da je ta rod služil Bogu in Mariji mnoga stoletja. Danes po so premnogi odtrgani od svojih dragih, družine razkropljene in se pehajo za kruhom po širnem tujem svetu.

Sovražnik je vzel vse, a vere pa ni mogel vzeti in to je mnogim v veliko tolažbo. Dragi Slovenci širom sveta, združimo se v duhu na veliko nedeljo in prosimo našega poveljane Odrašenika, da še skoro da svetu tisti mir, s katerim je On pozdravil svoje učence po svojem vstajenju in naj On pošlje sv. Duha tistim, ki vladajo ljudstvu, da spoznajo svoje zmote in dajo ljudem prostost po vsem svetu; da bodo zopet po vseh Slovencih zadoneli zvonovi po hribih in dolinah in zopet, kot nekda, vabili vernike v božji hram: Pridite vsi, vstali smo, naša vera je zmagovala, bili smo tepeni, umorjeni, bil je veliki petek, tema radi zmčnjav, ki se danes vsiljujejo ljudem. Vedimo, da ima Bog vedno dobre namene in urejuje vse nam v korist.

K sklepu želim vsem čitatelem Ameriške Domovine prav veselo velikonočne praznike.

Mrs. Apolonia Kic.

A. S. Puškin:

Kapetanova hči

Mahoma se je obrnil proti materi:

"Avdotja Vasiljevna, koliko je star naš Petrček?"

"Pravkar je stopil v sedem-najsto leto," je odgovorila mati. "Petrček se je rodil prav v onem letu, saj veš, ko si je zlomila nogo teta Nastasija Gerasimova, in ko je še . . ."

"Dobro," ji pretrga oče govor, "čas je, da ga pošljemo v službo. Naletal se je že dovolj po poselskih sobah, dovolj je lazil za golobi."

Misel na bližnji razstavek z menoj je tako porazila mojo mater, da ji je padla žlica v kozico, in solze so se ji potočile po licu. Kar pe se mene tiče, bi težko opisal kdo moje veselje. Misel o službi se je zlivala v meni z mislimi o svobodi, o radostih peterburskega življenja. Predočeval sem si samega sebe kot gardnega častnika, kar je bilo po mojem mnenju vrhunec človeške sreče. Moj oče navadno ni izpreminjal svojih sklepov, tudi ni okladal njih izpolnitve. Dan za moj odhod je bil določen. Na predvečer je rekel oče, da hoče pisati mojemu prihodnjemu načelniku, in je zahteval peresa in papirja.

"Ne pozabi, Andrej Petrovič," je rekla mati, "pozdraviti kneza B. tudi od moje strani, reci mu, da se nadajam, da ne odtegne svoje naklonjenosti."

"Bedastota!" je odgovoril oče in se namrgodil. "Čemu bi pisaril knezu B.?"

"Saj si vendar rekel, da hočeš pisati načelniku našega Petrčka."

"No, in kaj za to?"

"I no, Petrov načelnik bo vendar knez B. Kaj Petrček ni vpisan v Semjonovski polk?"

"Vpisan! Kaj me briga, če je tam vpisan? Peter ne pojde v Peterburg. Česa bi se naučil, ako bi služil v Peterburgu? Zapravljati in neumnosti uganjati! Ne, v armadi naj služi, naj nosi tornister in duha smodnik, da bo vojak, ne pa le nuh v gardi! Kje je njegov list? Daj ga sem!"

Mati je poiskala moj potni list, ki ga je hranila v sifirnici poleg srajce, v kateri so me bili krstili, in ga je podala očetu s tresočo roko. Oče ga je pazljivo prečital, ga položil pred se na mizo in začel pisati pismo.

"Mene je mučila radovednost: kam neki me odpravljajo, ako ne v Peterburg?"

Ves čas nisem umeknil oči od očetovega peresa, ki se je premikalo precej počasi. Naposled je končal, zapečatil pismo obenem s potniškim listom v en zavitek, snel naočnike raz nosa in me pozval pred se, rekoč: "Tukaj imaš pismo na Andreja Karloviča R., mojega starega tovariša in prijatelja. Pod njegovo načelnikstvo v Orenburg greš služiti."

Tako so se torej zrušile vse moje blesteče nadeje! Mesto veselega peterburskega življenja me je čakal dolčas v mrt-

vih, oddaljenih krajih. Služba, o kateri sem pred eno minuto mislil z navdušenjem, se mi je zdela zdaj bridka nesreča. A vsak ugovor je bil zaman.

Drugi dan zjutraj je že stala popotna kočija pred vežo; vanjo so položili moj kovčeg, za boječek priprav za kuhanje čaja in celo zalogo žemalj ter pastet — zadnja znamenja domačega cartanja.

Starši so me blagoslovili. Oče mi je rekel: "Srečno, Peter. Služi svesto, komur prisežeš; ubogaj predstojnike; ne prilijuj se jim; ne vsiljuj se v službi; ne odteguj se službi in pomni prislovico: 'Varuj obleko, ko je še nova, in čast z mladega.'"

Mati me je jokaje prosila, naj si varujem zdravje, a Saveljiču je naročala, naj skrbi za otroka. Obleki so me v zajčji suknjič in povrhu še v lisičji kožuh. Nato sem sedel s Saveljičem v kočijo in se s soznimi očmi odpravil na pot.

Še ito noč sem prišel v Simbirsk, kjer sem moral ostati eno noč in en dan, zakaj Saveljiču je bilo naročeno, nakupiti nekaj potrebnih reči. Vstavl sem se v gostilni. Saveljič se je na vse zgodaj odpravil v prodajalno. Naveličal sem se že bil gledati z okna na umazano uličico, zato sem začel hoditi iz ene sobe v drugo.

Prišedši v biljardno sobo, sem zagledal visokega moža kakih petintridesetih let, dolgih črnih brk v nočnem plašču, s kijem v roki in pipo v ustih. Igraj je z natakarnjem, kateri je vselej, ako je dobil igro, izpil čašico žganja, a kadar je izgubil, je moral vsakokrat zlezti po vseh štirih pod biljardno mizo.

Začel sem gledati njuno igro. Čim dalje je trajala, tem pogostejše se je ponavljal izprehod po vseh štirih, dokler ni ostal naposled natakarn pod mizo.

Gospod mu je še zaklical nekaj krepkih izrazov, podobnih nagrobnemu govoru, potem pa se je obrnil proti meni in me povabil, naj igram z njim partijo. Jaz sem mu odgovoril, da ne znam. To se mu je vidno čudno zdelo. Ozrl se je name nekako s pomilovanjem; no, vendar se je razpletel med nama pogovor. Zvedel sem, da se on imenuje Ivan Ivanovič Zurin, da je ritmojster v *** huzarskem polku in da je zdaj v Simbirsku zaradi vojaškega nabora; nastanjen pa da je v tej gostilni.

Zurin me je povabil, naj z njim obedujem — obed bo sicer vojaški, a naj se zadovoljim z malim. Z veseljem sem se mu pridružil. Sedla sva za mizo. Zurin je veliko pil in tudi mene silil, češ, da se moram navaditi na službo; pripovedoval mi je vojaške dogodbe, katerim sem se smejal, da bi bil kmalu počil; slednjič sva vstala izza mize kot najboljša prijatelja. Nato se mi je ponudil, da me hoče učiti biljardirati.

"To je v naši službi potrebno, je rekel. "Na pohodih prideš, na primer, v kako mesto — s čim bi si preganjaj dolčas? Zmerom vendar ne moreš pretepati židov. Nehote greš v gostilno in igraš biljard, zato ga pa moreš znati!"

Popolnoma sem bil o tem preverjen in sem se začel z veliko unemo učiti. Zurin me je glasno bodril, čudeč se mojim uspehom. Po kratkem učenju mi je že svetoval, naj igram za denar, in sicer po grošu, ne radi dobička, ampak da se vsaj ne bo igralo zastoj ker je — kakor se je izrazil — zelo grda navada.

Pristal sem tudi na to in Zurin je naročil punša ter me silil, naj poskusim, ponavljam venomer, da se moram privaditi na službo, a kaj je služba brez punša! Ubogal sem ga. Med tem sva nadaljevala igranje.

Upor v Guatemali

Guatemala. — Vlada Guatemale objavlja, da se je pojavil upor proti sedanji vladi. Upor se širi ob mehiški meji. Mehška vlada in lada uGatemala sta zaprli mejo, da bi bilo tako lažje upostaviti mir. Doslej poročajo, da sta v posameznih praskah redne policije z uporniki bila dva človeka ubita.

DELO DOBIJO

Delo oskrbnika

Moški, ki se vsaj malo razume na brušenje žag dobi delo. Dobra plača od ure. Vprašajte pri F. Zimmerman Co., 2040 W. 110 St. (75)

MALI OGLASI

Iščejo stanovanje

Mirna družina, 4 odrasle osebe nujno rabijo 4 ali več sob. Kdor ima kaj, naj pokliče KE 4717. —(77)

Grocerija in mesnica naprodaj

Grocerijska trgovina in mesnica na vogalu dveh cest, dela prometa \$4,000 mesečno, blizu sv. Vida cerkve. V zadnjih 30 letih je imela trgovina samo 2 gospodarja. Naslov v uredništvu tega lista. —(77)

Opremljena soba

V najem se odda opremljena soba poštenemu moškemu ali ženski. Vprašajte na 1070 E. 61. St.

Stanovanje se odda

Stanovanje, 4 sobe, kopalnica in garaža, se odda v najem odrasli poštenu družini. (V collinwoodski naselbini). Za naslov vprašajte v uredništvu tega lista. (75)

Opremljena soba in kuhinja Samskemu moškemu ali zakonskemu paru brez otrok se odda v najem, opremljena soba s kuhinjo. Za podrobnosti vprašajte na 1193 E. 61 St. (spodaj). —(73)

Išče stanovanje

Mlad slovenski zakonski par z 2 otroki želi dobiti stanovanje 4 do 6 sob (spodaj) v St. Clair ali Collinwood slovenski naselbini. Pokličite EX 8798. —(75)

Išče stanovanje

Išče se 4 ali 5 sob za 2 osebi, najraje med St. Clair Ave., in Superior. Pokličite EN 6946 po 5 uri. (73)

Christiana Lodge and Cottages

Edwardsburg, Mich.

The Lodge has 30 rooms, with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking. All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, horseback riding, private beach, boating and fishing, indoor games. Cater to overnight guests. Located in Christiana Lake in a grove of large trees. 100 acres of private playground on US 112. Write for folder.

CHRISTIANA LODGE

DOMINIC KRASOVEC, Prop.

Phone 9126F5

P.O. Edwardsburg, Mich

Hiša naprodaj

V bližini E. 185. St. hiša z 9 sobami, se lahko rabi za 2 družini — vse na novo pobarvano in papirano in sploh vse v najboljšem stanju. Ima tudi beneške zastore, "storm" vrata in okna, 2 garaži. Proda se po zelo zmerni ceni. Samo \$11,900.00.

Kovach Realty
960 E. 185. St.

(85)

Kadar potrebujete zavarovalnino

proti ognju, viharju, za avtomobile, se lahko in zanesljivo obrnete na

L. Petrich — IV 1874
19001 KILDEER AVE.

SEDMAK

Moving & Storage

ALSO
LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.

KE 6580

Mi pripravimo ZDRAVILA

za Evropo
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

Zakaj bi trpeli na OTRDELJIH ŽILAH IN REVMAZMU?

The M.C.D. Corp. ima dva nacionalno znana kemista, Dr. Albert Fisher in Dr. I. Lewis, ki sta po več letih preskušanj, odkrila in zdravniško preskušila SUMAN, novo zdravilo, ki premaga bolečine radi otrdelih žil in revmatizma. NA TISOČE TRPEČIH GA HVALI. Zdravniki v bolnišnicah govorijo o SUMAN, zdravilu, ki hitro olajša bolečine otrdelih žil, revmatizma in mišičevja, kot eno največjih razkritij našega časa.

"Jaz ne morem priporočiti boljšega zdravila kot SUMAN mojim bolnikom, ki trpijo na otrdelih žilah in revmatizmu," je rekel Dr. A. F. clevelandski zdravnik (njegov naslov je v našem uradu).

Casimir Obuchawski, 1040 Wheelock Road, Cleveland, O. piše deloma: "Več kot 8 let sem trpel na revmatizmu. Poskusil sem vsakojaka zdravila, pa ni bilo nič boljše. Odločil sem se poskusiti SUMAN. Bog vas blagoslovi za to čudovito odkritje, ki mi je v nekaj dneh olajšalo bolečine. Po treh tednih sem bil čisto ozdravljen. Zdaj lahko opravljam vsako delo."

Poskusite to čudodelno zdravilo. NE TRPIJTE ŠE NAPREJ NA OTRDELJIH ŽILAH IN REVMAZMU.

SUMAN krogičaste stanejo \$3.00 škatljica. Prebivalci Ohio naj dodajo 9 centov za državni davek. Ako je naročilo plačano vnaprej, bomo poštino plačali mi. Na C.O.D. naročila so stroški poštnine priračunani.

Mi vam damo radevolje nasvete.

Naročite še danes. Pošljite pisma in naročila na naslov:

M.C.D. CORP.

1243 West 3rd St. Dept. H

Cleveland 13, Ohio

PERUTNINA ZA VELIKONOČ!

Našm cenjenim gospodinjam se priporočamo, da si naročite razno perutnino pri nas. Imamo popolno zalogo vsakovrstne najboljše perutnine, živo ali sveže očiščeno.

Priporočamo se tudi za naročila za svatbe, bankete, zabave in druge priredbe. Vam postrežemo vedno prvovrstno in po zmernih cenah.

V naši trgovini dobite tudi najboljša sveža jajca.

MAPLE HEIGHTS POULTRY

ANDY HOCEVAR in SINOVI

17330 Broadway

Maple Heights, O.

Tel.: Montrose 2369 — Na domu: Montrose 1917-J

Želimo vsem odjemalcem, prijateljem in znancem vesele velikončne praznike!

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE VSEM

CENJENIM ODJEMALCEM, PRIJATELJEM

IN ZNANCEM ŽELI

JOHN ZULICH

Insurance Agency

ZAVAROVALNINA PROTI VSAKI NEZGODI

Zanesljiva in točna postrežba

FRANCES ZULICH

18115 Neff Road

IVanhoe 4221

Veselo Alelujo želi vsem odjemalcem in prijateljem

SARANAC

SERVICE STATION

GULF GAS - OIL - BATTERIES - TIRES ACCESSORIES

Cor. Saranac Rd. and East 152nd St.

Mulberry 9885

TONY KLEMENCIC, lastnik

ZA DOBRA VIŃA SE OGLASITE PRI

BOZEGLAV'S

BONDED WINERY

6010 St. Clair Ave.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELI VSEM

ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM

Mi popravimo fenderje

ogrodje in prebarvamo

avto, da izgleda kot nov.

Večletna izkušnja je naša

garancija.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

FRANK CVELBAR, lastnik

6605 St. Clair Ave.

ENdicott 1633

Vesele velikončne praznike

Vesele velikončne praznike

MIKE JALOVEC

6424 Spilker Ave.

ENdicott 3093

IZBORNRA DOMAČA GOSTILNA

VINO - PIVO - IN DRUGO

Se priporoča za obisk

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does. Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH vitamins? A great many people do not, and as a result, feel low and tired.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MALES LABORATORIES, INC. Milwaukee, Indiana

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELIMO VSEM NAŠIM ODJEMALCEM

IN PRIJATELJEM

Simoncic Slovenska PEKARIJA

6724 St. Clair Avenue

UT 1-0282

Se prav lepo zahvalimo vsem za dosednji obisk ter se priporočamo v bodoče

Postregli vam bomo najboljše z dobro pecivo

Se priporočamo za obilen poset

IVAN JONTEZ:

PRISELJENCI

Povest iz kanadskega življenja

Julka se je vsedla na posteljo ter v zadregi povesila oči. Janez je strmel vanjo z vročimi očmi.

Vroč molk.

Nenadoma se je Janez čudno zasmel ter prislusnil. Čni dolli vkuhinji in obednici so na moč bučni — igralci se nekaj prerekajo, ostali pa pijano pojo — Julke skoro gotovo ne bodo brž pogrešili.

Kri je vrela.

Janez je objel Julko ter jo stisnil k sebi. Ni se upirala. Glava ji je omahnila vznak in v oči, ki so se vroče zbleščale izpod trepalnic, je Janez videl gerti kri.

Ko je Julka odšla od Janeza, se je fant vročično zasmel:

“Ha, ha, kako čudno se vse suče v tem kolobarju, ki ni pravimo življenje! — Tepci! — Le kdo je večji tepec —”

Čez čas pa je cinično pristavil:

“Lahko sem zadovoljen z izidom: izgubil sem denar, toda denar tako ni nič prida, dobil sem pa Julko... Vredno je bilo moško izgubiti... Ej, Lesjak, mnogo večji tepec si, kakor si misliš! Denar ni vse.”

V pondeljek je Janez dobil delo v topilnici železa in tisti teden v soboto se je preselil k Hrvatu Marku, ki je imel v kratkem dobiti tja ženo in otroke; hišo je že vzel v najem, pohištvo je kupil kar od prejšnjega najemnika, da je imel vse pripravljeno.

“Kuhali si bomo sami, dokler moji ne pridejo,” je dejal Marko Janezu, ki je bil s tem zadovoljen.

Seznani se je z Markom pri delu, v tovarni.

Marko je bil pred vojno in med vojno v Združenih državah. Po vojni se je vrnil v stari kraj k svoji družini. V Ameriko se ni nameraval vrniti. V letih je že bil in zdela se mu je, da je že čas, da si privoščijo poštenega oddiha in počitka. V Ameriki je prigaral par tisočakov. Dovolj, da prikupi nekaj zemlje, popravi hišo in go-podarska poslopja, nekaj pa dene na stran za priboljšek. Pa se je Marko uračunal.

“Ameriški dolarji so kakor krompir,” je pravil Janezu. “Jeseni ga pridelas, spomladi je po njem. Kupil sem lep vinograd, popravil hišo, vse lepo prenovil in uredil, in — dolarji so skopneli. Potem par slabih letih, bolezen in hlevu, in če sem imel kaj napreda, sem moral prodati malone zastoj. Mesto navzgor sem šel navzdol. Potreb mnogo, denarja odnikoder — uvidel sem, da sem prišel z dežja pod kap.

“O počitku, ki sem o njem sanjal v Ameriki, ni bilo govora. V Ameriki sem garal osem do deset ur na dan, kakor je že nanesla potreba, ostali čas sem lahko porabil po mili volji; in vsakih štirinajst dni sem dobil čeden svežnjič dolarjev. Doma pa sem garal od zore do trde noči — in kaj sem imel od tega? Zuljave roke in dostikrat na smrt utrujene kosti. Nazadnje sem začel lezti v dolgove — ej, vražje težek je boj za obstanek našega kmeta. V petih letih sem se ga popolnoma naveličal ter si zaželel — garanja v ameriških fabrikah.”

Zakaj pa se ni vrnil v Ameriko, če mu v domačem kraju ni ugajalo?

Ej, saj bi se bil vrnil, toda pot mu je bila zaprta. V Ameriki se ni maral pobrigati, da bi si bil pridobil državljanstvo — saj ni mislil ostati tam vse svoje življenje! — in ker si tudi drugače ni osigural povrat-

ka, ni mogel več nazaj. Tretje leto po vrnitvi v domovino je začel poskušati — nu, vsi poskusi so se razbili ob gluhih ušesih ameriških konzularnih uradnikov.

Novi zakoni! —

Nu, okrog teh zakonov bi se dalo nekako priti — z denarjem. Zlati ključji še niso izgubili svoje nekdajne moči, še odpirajo železna vrata vseh povsod. Sosed, ki je bil v podobnem položaju kakor Marko, mu je večer pred vrnitvijo v Ameriko zaupal važno tajnost: v mestu je neki agent, brihten dečko in dobro zveže ima... Marko si je to zapomnil, na pa pri tem pozabil, da človek ni nikoli pre-

več previden. Počakal je nekaj tednov — na svojo srečo. Kajti sosed je po njegovem računu jedva dosegel New York, ko se je oblast začela zanimati za delovanje brihtnega agenta ter ga poslala na daljši oddih za mrežo. Marko, ki je bil že pripravil denar, je ostal lepo doma ter hvalil svojo previdnost, ki mu je ohranila lep denar. Nu, nekaj mesecev pozneje je Amerika vrnila sosedu domovini — in Marko je sklenil, da ne bo poskušal priti v Dolarjo s pomočjo zatega ključja.

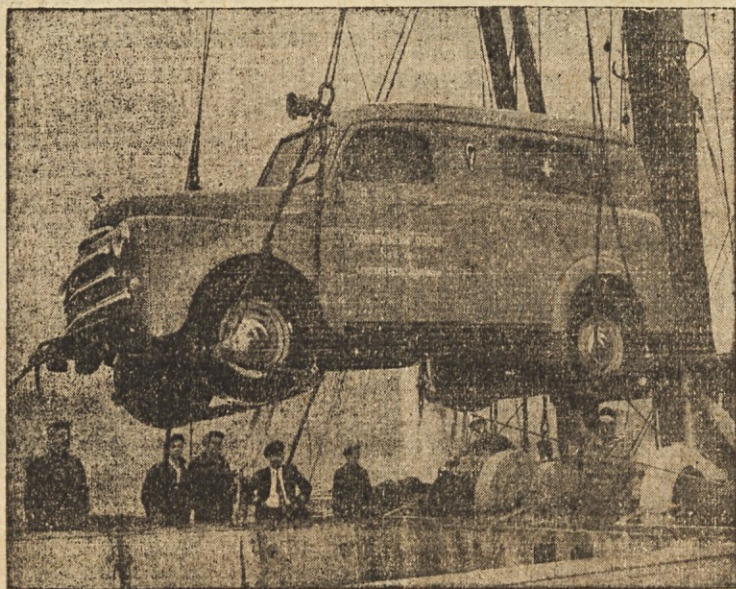
Končno se je domislil Kanade. Mladičiči in močje so se tiste čase odpravljali v Kanado v tropah in tudi Marka je pograbil mrzlica. V Kanado! Kanada je v Ameriki! Tudi v Kanadi imajo dolarje! Velike fabrike! Vse kakor v Ameriki!

Marko si je izposodil na posetvo denarja ter odrinil v Kanado. Po družino je kanil poslati pozneje, ko se ustavi v Kanadi. Toda šele po treh letih je pisal ženi, naj da posetvo pozabil, da človek ni nikoli pre-

DIREKтна POMOČ

DOBROVOLNEGA ODBORA

NARODOM JUGOSLAVIJE

Zgorajšnji fotografski posnetek moderne ambulance, katere stane \$3479.82, je bila odpremljena in poslana Jugoslovanskemu Rdečemu Križu na jugoslovanskem parobrodu “Topusko,” dne 16. februarja t. l. Razun zgoraj omenjene ambulance je Odbor odposlal v Jugoslavijo sledeče predmete: 400 gramov zelo potrebnega zdravila Streptomycina za zdravljenje otrok; razne potrebščine za oskrbo otročjih domov in zavodov v Jugoslaviji; nekako 30 vreč moke za otročje domove in bolnišnice v Jugoslaviji, itd. Poleg tega je ODBOR podaril Jugoslovanskemu - Amerškemu ženskemu odboru v New Yorku — \$1000, v svrhu nakupa hrane in zdravil za otročje domove v Jugoslaviji.

Zgoraj navedena pomoč je bila omogočena pred vsem potem sodelovanja naših rojakov-izseljencev in tako bode tudi v bodoče potom našega skupnega sodelovanja z priseljenci mogoče koristiti narodom Jugoslavije, kakor tudi izseljencem.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 W. 18th St., New York 11, N. Y.

—in najhujše šele pride

—AND THE WORST IS YET TO COME

v Kanado.

“Prodati nočem,” je dejal. “Ne ve se, kaj nas še doleti... Dolg je plačan, najemnine bo vsaj za davke in popravila, če ne več. Človek mora biti zavarovan na vseh krajih.”

“Zakaj pa ne poskusite priti v Ameriko od tukaj?” je vprašal Janez. “Pravijo, da ni težko priti tja. Posebno, če človek zna angleški. Mnogo jih gre.”

“Preveč škakljiva stvar,” je menil Marko. “Primejo naj me, potem pa adijo Amerika in Kanada za zmerom! Star maček sem že in noče se mi podkap. Sicer se da živeti tudi v Kanadi, pa tudi Amerika ni dosti prida dandanes. Včasih je bilo tam mnogo bolje. Eh, kar tukaj ostanimo.”

Janez je priklimal. Znanc mu je bilo, da ni varno siliti se nasmejati. “Živiš kot bogec, preko meje. Mnogo jih je že

šlo preko, toda veliko jih je bilo, ki se niti odkašljati niso ugnili na ameriških tleh. Znanec Tihe na pr. je bil prijet prvo uro, potem je čakal odrešenja v ječi sedem mesecev, nazadnje so ga pa deportirali. Ogrinčev Miha pa je srečno prišel preko k svojim sorodnikom, a se je čez eno leto prostovoljno vrnil v Kanado, bolan od vedne bojazni, da ga primejo in deportirajo. “Niti ene samcate mirne ure nisem imel tam,” je pravil. “Zmerom sem bil v strahu, vsakega človeka sem se bal, če sem na cesti srečal policaja, me je stresla mrzlica. Nazadnje niti spati nisem več mogel. Nak, takega življenja ne privoščim nikoli.”

“Nu, Marko, saj ti ni nobene sile tukaj,” je menil Janez ter mu je bilo, da ni varno siliti se nasmejati. “Živiš kot bogec, Delas, zaslužiš — kakor v Ame-

riki.”

“Res, ni mi sile,” je priznal mož. “Delo je stalno, zaslužek ni baš slab in ko pride družina sem, bo še boljše. Starejši

dekletji bom pomagal, žena bo zaslužila nekaj z “bordarji”, mlajša punca bo pa materi pomagala.”

(Dalje prihodnjik)

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV. OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

STREPTOMYCIN

Posiljamo sračno pošto v vse dele Jugoslavije in sicer po sledečih cenah:

10 gramov	\$16.00	40 gramov	\$56.50
20 gramov	\$31.00	50 gramov	\$68.00
30 gramov	\$43.50	100 gramov	\$130.00

V gori navedenih cenah je všteta tudi zavarovalnina PENICILLIN in druga zdravila tudi posiljamo sračno pošto in priporočeno. Lahko pošljete kolikor hočete.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th St.

New York 11, N. Y.

POŠILJATEV DARIL V JUGOSLAVIJO

STANDARD PAKETI

Potom Odbora zamorete od sedaj v nadalje, naročevati nove STANDARD PAKETE, ki so napolnjeni z jestvinami, katerih količina in cene so označene na drugi strani. V cenah teh paketov so vpoštet stroški prevoza, kakor tudi zavarovalnina do najbližjega pristanišča ali luke prejemalca v Jugoslaviji. — Paketi so zavarovani le za popolno izgubo (Total Loss).

Paketov št. 1 zamorete odposlati na največ petero oseb, tako, da je vsak paket naslovljen na DRUGO OSEBO.

MOKA

Posiljamo le prvovrstno BELO MOKO v vrečah po 100 funtov in sicer po \$9.00 vreča, a PLAČANO VOŽNJO DO REKE, in — po \$12.00 za vsako vrečo z PLAČANIM PREVOZOM DO NAJBЛИžJE POSTAJE ali LUKE NASLOVLJENCA v Jugoslaviji.

RAZNO

Posiljamo tudi streptomycin in druga zdravila in sicer na podlagi zdravniških receptov iz Jugoslavije. — Pakete z jestvinami priredimo natančno po Vaši želji.

Posiljamo tudi BARVE, POSTELJE, BICIKLE, HISNE PEČI za drva in premog, kakor tudi ELEKTRIČNE STROJE ZA PRANJE, itd. — Ako želite kaj takega odposlati, obrnite se na nas.

Pakete in moko odposiljamo na Reko vsak drugi teden

OPAZKA — tem potom naznanjamo pošiljateljcem, da smo mi za vsa naročila le posredovalci pošiljateljev in tukajšnjih oblasti, in da radi tega vsako naročilo postane takoj lastnina pošiljatelja.

VAŽNO

Čeki in Mooney Ordri morajo biti naslovljeni na DOBROVOLJNI ODBOR.

Ako bi nastal slučaj izven naše kontrole, in bi treba nadomestiti kakšne predmete, bomo nadomestili z predmeti iste ali višje vrednosti.

DOBROVOLJNI ODBOR.

STANDARD PAKETI

Zavoj št. 1—Cena \$35

10 lbs. Spaghetti
20 lbs. Sugar
10 lbs. Green Coffee
15 lbs. Red Kidney Beans
5 lbs. Barley
5 lbs. Split Peas
3½ lbs. Farina
2 lbs. Lentils
1 lb. Noodles
2 lbs. Cocoa
½ lb. Hard Candy
5 lbs. Lard
6 cans Tomato Paste, 6 oz. per can
2 cans Powdered Milk, 1 lb. per can
4 cans Sardines, 3¼ oz. per can
1 can Peaches (1 lb. 13 oz. can)
1 lb. Sweet Chocolate
1 doz. Black and White Thread
1 pkg. Assorted Needles
18 pkg. Lipton Noodle Soup
½ lb. Tea
4 oz. Black Pepper

Zavoj št. 2—Cena \$15.50

10 lbs. Rice
1½ lbs. Luncheon Meat
12 lbs. Macaroni
5 lbs. Sugar
4 oz. Black Pepper
5 lbs. Coffee
12 pkg. Lipton Soup
2 lbs. Lard

Zavoj št. 3—Cena \$15

47 cakes Laundry Soap
12 cakes Face Soap
4 lbs. Lard
2¼ lbs. Luncheon Meat

Zavoj št. 4—Cena \$16

20 lbs. Spaghetti
7 lbs. Rice
5 lbs. Sugar
4 lbs. Green Coffee
1 lb. Powdered Milk
3 cans Tomato Paste
6 pkgs. Lipton Noodle Soup
4 ozs. Black Pepper

Zavoj št. 5—Cena \$14

8 lbs. Spaghetti
20 lbs. Rice
5 lbs. Coffee
5 lbs. Sugar

Zavoj št. 6—Cena \$16

7 lbs. Spaghetti
3 lbs. Green Coffee
5 lbs. Sugar
5 lbs. Rice
1 lb. Barley
2 lbs. Lard
1½ lbs. Corned Beef
6 pkg. Lipton Noodle Soup
2 cans Tomato Paste
4 ozs. Black Pepper
½ lb. Tea
½ lb. Cocoa
1 lb. Powdered Milk
1 lb. Sweet Chocolate

DOBROVOLJNI ODBOR

245 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

Telefon: Watkins 4-9016

URADNE URE: Od 9te ure dopoldne do 6te ure popoldne
OB NEDELJAH URAD NI ODPRT

G. WHISKERS

